

Ympyräkin riittää

NÄYTTELYT

ISMO JOKIAHO

Remains of Beauty

Galleria Mysticissä

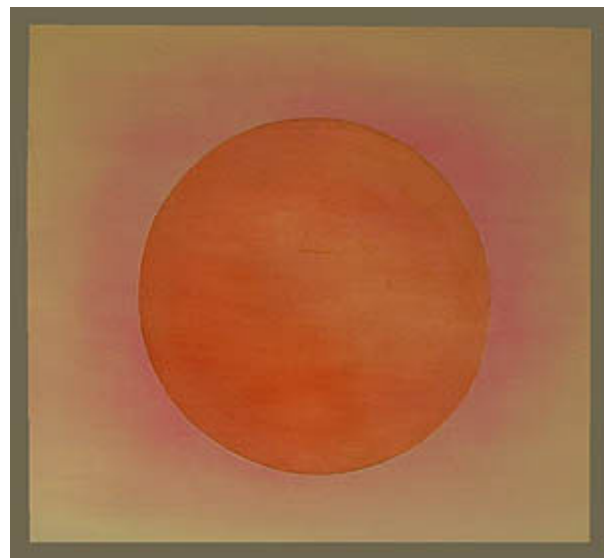
13.9. saakka.

Tamperelainen **Ismo Jokiaho** aloitti maalaamisen vuonna 1984. Sen jälkeen hän on maalannut paljon ja monenlaista. Näyttelynsä esitteessä hän toteaa: ”Taiteilijantieni on tyyllisesti liikkunut alkuaikojen tunneilmaisun korostamisesta abstraktiin ilmaisuun ja viimein tähän pisteeseen, missä olen nyt.”

Mysticin näyttely informoi yleisilmeellään siitä, missä Jokiaho on taiteessaan juuri nyt. Näyttelyn nimi *Remains of Beauty* vaikuttaa ensin vain kyllin runolliselta otsikoksi, joka ei kuitenkaan näyttäisi valaisevan näyttelyä sen enempää. Kun sitten tutkii näyttelyä tarkemmin, otsikosta karsiutuukin sananhelinä tai epäily itseironiasta kokonaan pois. Se luonnehtii taiteilijan nöyryyttä ihanteelleen.

Nykytaiteessa kauneus on kartettu käsite. Se nähdään elämälle vieraana ja pinnallisena, jota voi käsitellä korkeintaan kitsin kautta. Jokiaho kulkee toiseen suuntaan ja keräilee mennessään kauneuden rippeitä taulujensa varannoksi. Tiekarttana hänellä on zeniläinen filosofia. Sitä hän noudattaa toistaiseksi liiankin orjallisesti. Tai ehkei niinkään. Hän vain erehtyy signeeraamaan ja tuomaan yleisön eteen sellaista, joka kuuluu ensi sijassa hänen henkiseen harjoitukseensa.

Eipä siis oikein kiinnosta nähdä kiinalais-japanilaisen tradition mukaan laveerattuja kiina-

Ismo Jokiaho: Syysaurinko.

lais -japanilaisia maisemia saati kalligrafioita. Kauneuden rippeistä rakentuu eheyttä vaikuttavalla tavalla vasta sitten, kun itämainen lähtökohta universalistuu.

Maalauksissa *Särkynyt ruukku* ja *Tyhjä maa* ollaan jo matkalla pohjoiseen. Itäinen ja pohjoinen napsahtavat lopulta yhteen kahdes- sa ympyrään kiteytyvässä maalauksessa: *Syysaurinko* ja *Hopeinen kuu*. Kaikki muu on kuin valmistelua näihin kahteen maalauseen. Nyt kartasta on löytynyt oikea suunta.

HANNU CASTRÉN